

Ja, der er ogsaa her at skelne mellem to Forslag, idet et Mindretal kræver Beskatning af Automobiles i al Almindelighed, medens et andet kun kræver Beskatning af Luksuskøretøjer. Det tredje Mindretal, til hvilket jeg hører, kræver, at den Paragraf, som vil indføre Skatten, udgaar, og dette Standpunkt er det mest konsekvente. Det vil ogsaa være ret vanskeligt i de enkelte Tilfælde at finde Grænsen mellem Luksuskørsel og Nyttøkørsel — den er jo meget vigende —; hvorimod man ved uden videre konsekvent at fjerne Skatten undgaar den Slags Betænkeligheder. Hvis der imidlertid, hvad jeg formoder, da det Mindretal, der foreslaar, at Kravet udgaar, kun bestaar af 3 Socialdemokrater, ikke bliver Stemning derfor, vil jeg for at forhindre den almindelige Beskatning af Køretøjer foretrække det af Mindretallet under Nr. 15 stillede Ændringsforslag, da det i alt Fald undtager Nyttøkørsel for Skat. Det vil dog være en lempeligere Fremgangsmaade. Uagtet jeg er Modstander af Skatten, vil jeg derfor for at forhindre Flertallets Ændringsforslag foretrække at se Ændringsforslag Nr. 15 vedtaget. Dette betyder ikke, at jeg udtrykker nogen Sympati for Skatten, men kun det, at man, naar man maa vælge mellem to Onder, maa vælge det mindste og her nødvendigvis maa tage et Standpunkt for at forhindre det større Ondes Gennemførelse.

Nu anførte den ærede Ordfører ganske vist til Forsvar for sit Standpunkt, at Automobilene vare ikke Nyttøkøretøjer. Den Udtalelse maa nu forekomme En ret mærkelig, naar man ser, hvorledes Automobilene, f. Eks. i en Storby som København, efterhaanden overflødiggøre Hesteroskerne. Naar det gaar saaledes, er det ganske sikkert ikke, fordi de Herrer, som have indført Automobilene i København, ene og alene ville tjene Penge derved, et Hensyn, som naturligvis kan være fuldt berettiget, men det er ganske klart, at det kun gaar saaledes under Hensyn til den Bekvemmelighed, Publikum kræver i alle Forhold. Naar man har indført elektriske Sporvogne, er det muligt, at det Selskab, der har startet denne Drift, ønsker at tjene Penge derpaa, men man vilde sikkert ikke have indført den, medmindre Publikum i Byen forlangte et mere bekvemt og hurtigt Befordringsmiddel end de gamle Hestesporvogne. At beskatte et Nyttøkøretøj som Automobildrosken forekommer mig ganske forkert, og den ærede Ordførers Argumentation godtgør ikke

Berettigelsen deraf. Et Sted forekommer det mig, at den ærede Ordfører kom ind i en Selvmodsigelse. Efter at have omtalt, at han i „Politiken“ havde set, at der i Aaret 1908 eller 1909 var sket saa og saa mange Ulykkestilfælde, føjede han til, at det skulde nok vise sig, at der i Aaret efter vilde komme endnu flere. Jeg maa ærligt talt sige, at saa forstaar jeg ikke, hvorledes den ærede Ordfører samtidig kan knytte saa store Forventninger til Uddannelsen af Chauffører, thi han maatte dog vente, at større Uddannelse skulde medføre større Sikkerhed og færre Ulykker. Det ærede Medlem maa dog tillægge denne Ændring saa megen Betydning, at han maa mene, at man ved en god Uddannelse og ved fornødent strenge Bestemmelser vil være i Stand til at formindske Ulykkestilfældenes Antal. Ellers forekommer det mig, at det vilde være en ret daarlig Lovgivning at komme ind paa. Jeg betragter imidlertid ogsaa disse Udtalelser af den ærede Ordfører mere som et mindre heldigt Forsøg paa et Forsvar for Skatten end som en virkelig Argumentation, thi denne vilde jo være selvmodsigende.

Jeg skal da tillade mig at anbefale principalt at stemme for det af Mindretallet under Nr. 16 stillede Ændringsforslag om, at Paragraffen udgaar, saaledes at vi ingen Skat skulle have paa Automobiles, men subsidiært at stemme for Forslaget under Nr. 15 af et Mindretal, som kun kræver Beskatning for Automobiles, der anvendes til det, man kalder Luksuskørsel. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget under Henvisning til det særlige Standpunkt, jeg og de med mig forbundne have indtaget.

Johan Knudsen: Der er saavel i Landstinget som i dette høje Ting udtalt Ønske om, at der i denne Lov maatte indføres et bestemt Paabud om, at Motorvogne og Motorcykler skulle være forsynede med Hastighedsmaalere, altsaa Apparater, der vare utilgængelige for Brugeren, men som registrerede Farten. Desværre er der endnu ikke opfundet nogen fuldt ud paalidelig Hastighedsmaaler. For nylig nedsatte det svejtsiske Ministerium en Kommission til at undersøge alle de eksisterende Hastighedsmaalere. Denne Kommission havde ikke mindre end 22 forskellige Apparater til Undersøgelse; men om alle disse 22 — og der var baade simple Hastighedsmaalere uden Registreringsapparater og registrerende Hastighedsmaalere, Hastighedsmaalere med akustiske